

Poslanica Galaćanima

¹ Pavao, apostol - ne od ljudi ni po kojem čovjeku, nego po Isusu Kristu i Bogu Ocu koji ga uskrisi od mrtvih -

² i sva braća koja su sa mnom: Crkvama u Galaciji.

³ Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista,

⁴ koji sam sebe dade za grijehе naše da nas istrge iz sadašnjega svijeta opakoga kao što je volja Boga i Oca našega,

⁵ komu slava u vijeke vjekova! Amen.

⁶ Čudim se da od Onoga koji vas pozva na milost Kristovu tako brzo prelazite na neko drugo evanđelje,

⁷ koje uostalom i ne postoji. Postoje samo neki koji vas zbunjuju i hoće prevratiti evanđelje Kristovo.

⁸ Ali kad bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba navješćivao neko evanđelje mimo onoga koje vam mi navijestismo, neka je proklet!

⁹ Što smo već rekli, to sad i ponavljam: navješćuje li vam tko neko evanđelje mimo onoga koje primiste, neka je proklet.

¹⁰ Doista, nastojim li ovo pridobiti ljude ili Boga? Ili idem li za tim da ljudima ugodim? Kad bih sveudilj nastojao ljudima ugađati, ne bih bio Kristov sluga.

¹¹ Obznanjujem vam, braćo: evanđelje koje sam navješćivao nije od ljudi,

¹² niti ga ja od kojeg čovjeka primih ili naučih, nego objavom Isusa Krista.

¹³ Ta čuli ste za moje negdašnje ponašanje u židovstvu: preko svake sam mjere progonio i pustošio Crkvu Božju

¹⁴ te sam u židovstvu, prerevno odan otačkim predajama, nadmašio mnoge vršnjake u svojem narodu.

¹⁵ Ali kad se Onomu koji me odvoji već od majčine utrobe i pozva milošću svojom, svidjelo

¹⁶ otkriti mi Sina svoga da ga navješćujem među poganima, odmah, ne posavjetovah se s tijelom i krvlju

¹⁷ i ne uziđoh u Jeruzalem k onima koji bijahu apostoli prije mene, nego odoh u Arabiju pa se opet vratih u Damask.

¹⁸ Onda nakon tri godine uziđoh u Jeruzalem potražiti Kefu i ostadoh kod njega petnaest dana.

¹⁹ Od apostola ne vidjeh nikoga drugog osim Jakova, brata Gospodinova.

²⁰ Što vam pišem, Bog mi je svjedok, ne lažem.

²¹ Zatim dođoh u krajeve sirijske i cilicijske.

²² Osobno pak bijah nepoznat Kristovim crkvama u Judeji.

²³ One su samo čule: “Negdašnji naš progonitelj sada navješćuje vjeru koju je nekoć pustošio”

²⁴ i slavile su Boga zbog mene.

2

¹ Zatim nakon četrnaest godina opet uziđoh u Jeruzalem s Barnabom, a povedoh sa sobom i Tita.

² Uzidoh po objavi i izložih im - napose uglednijima - evanđelje koje propovijedam među poganima da ne bih možda, ili da nisam, trčao uzalud.

³ Čak ni Tit, pratilac moj, premda Grk, nije bio prisiljen obrezati se,

⁴ i to radi uljeza, lažne braće, koja se ušuljaše da vrebaju slobodu koju imamo u Kristu Isusu, ne bi li nas učinili robovima.

⁵ Ne, ni načas im nismo popustili, nismo se podložili: da istina evanđelja ostane kod vas!

⁶ A oni koji štogod znače - bili oni što bili, nije mi do toga, Bog ne gleda tko je tko - ti uglednici, uistinu, ništa nisu pridometnuli.

⁷ Nego naprotiv, vidjevši da mi je povjereno evanđelje za neobrezane, kao Petru za obrezane -

⁸ jer Onaj koji je bio na djelu po Petrovu apostolstvu među obrezanima, bio je na djelu i po meni među poganima -

⁹ i spoznavši milost koja mi je dana, Jakov, Kefa i Ivan, smatrani stupovima, pružiše meni i Barnabi desnice zajedništva: mi ćemo među pogane, a oni među obrezane!

¹⁰ Samo neka se sjećamo siromaha, što sam revno i činio.

¹¹ A kad Kefa stiže u Antiohiju, u lice mu se usprotivih jer je zavrijedio osudu:

¹² doista, prije nego stigoše neki od Jakova, blagovao je zajedno s poganima; a kad oni dođoše, počeo se povlačiti i odvajati bojeći se onih iz obrezanja.

¹³ Za njim se povedoše i ostali Židovi te je i

Barnaba zaveden tom prijetvornošću.

¹⁴ Ali kad vidjeh da ne hode ravno, po istini evanđelja, rekoh Kefi pred svima: “Ako ti, Židov, poganski živiš, a ne židovski, kako možeš siliti pogane da se požidove?”

¹⁵ Mi smo podrijetlom Židovi, a ne “grešnici iz poganstva”.

¹⁶ Ali znamo: čovjek se ne opravdava po djelima Zakona, nego vjerom u Isusa Krista. Zato i mi u Krista Isusa povjerasmo da se opravdamo po vjeri u Krista, a ne po djelima Zakona jer se po djelima Zakona nitko neće opravdati.

¹⁷ Ako se pak po tome što zaiskasmo opravdati se u Kristu očitovalo da smo i mi grešnici, nije li onda Krist u službi grijeha? Nipošto!

¹⁸ Doista, ako ponovno gradim što sam bio srušio, pokazujem da sam prijestupnik.

¹⁹ Ta po Zakonu ja Zakonu umrijev da Bogu živim. S Kristom sam razapet.

²⁰ Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene.

²¹ Ne dokidam milosti Božje! Doista, ako je opravdanje po Zakonu, onda je Krist uzalud umro.

3

¹ O bezumni Galaćani, tko li vas opčara? A pred očima vam je Isus Krist bio ocrtan kao Raspeti.

² Ovo bih samo htio doznati od vas: jeste li primili Duha po djelima Zakona ili po vjeri u Poruku?

³ Tako li ste bezumni? Započeli ste u Duhu pa da sada u tijelu dovršite?

⁴ Zar ste toliko toga uzalud doživjeli? A kad bi doista bilo uzalud!

⁵ Onaj dakle koji vam daje Duha i čini među vama silna djela, čini li to zbog djela Zakona ili zbog vjere u Poruku?

⁶ Tako Abraham povjerova Bogu i uračuna mu se u pravednost.

⁷ Shvatite dakle: oni od vjere, to su sinovi Abrahamovi.

⁸ A Pismo, predviđevši da Bog po vjeri opravdava pogane, unaprijed navijesti Abrahamu: U tebi će blagoslovljeni biti svi narodi.

⁹ Tako: oni od vjere blagoslivlju se s vjernikom Abrahamom.

¹⁰ Doista, koji su god od djela Zakona, pod prokletstvom su. Ta pisano je: Proklet tko se god ne drži i tko ne vrši svega što je napisano u Knjizi Zakona.

¹¹ A da se pred Bogom nitko ne opravdava Zakonom, očito je jer: Pravednik će od vjere živjeti.

¹² Zakon pak nije od vjere, nego veli: Tko ga vrši, u njemu će naći život.

¹³ Krist nas otkupi od prokletstva Zakona, postavši za nas prokletstvom - jer pisano je: Proklet je tko god visi na drvetu -

¹⁴ da u Kristu Isusu na pogane dođe blagoslov Abrahamov: da Obećanje, Duha, primimo po

vjeri.

¹⁵ Braćo, po ljudsku govorim: već i ljudski valjan savez nitko ne poništava niti mu što dodaje.

¹⁶ A ova su obećanja dana Abrahamu i potomstvu njegovu. Ne veli se: "i potomcima" kao o mnogima, nego kao o jednomu: I potomstvu tvojem, to jest Kristu.

¹⁷ Ovo hoću kazati: Saveza koji je Bog valjano sklopio ne obeskrepljuje Zakon, koji je nastao četiri stotine i trideset godina poslije, i ne dokida obećanja.

¹⁸ Doista, ako se baština zadobiva po Zakonu, ne zadobiva se po obećanju. A Abrahama je Bog po obećanju obdario.

¹⁹ Čemu onda Zakon? Dometnut je poradi prekršaja dok ne dođe potomstvo komu je namijenjeno obećanje; sastavljen je po anđelima preko posrednika.

²⁰ Posrednika pak nema gdje je samo jedan. A Bog je jedan.

²¹ Zar je dakle Zakon protiv obećanja Božjih? Nipošto! Jer da je dan Zakon koji bi mogao oživljavati, pravednost bi doista proizlazila iz Zakona.

²² Ali je Pismo sve zatvorilo pod grijeh da se, po vjeri u Isusa Krista, obećano dade onima koji vjeruju.

²³ Prije dolaska vjere, pod Zakonom zatvoreni, bili smo čuvani za vjeru koja se imala objaviti.

²⁴ Tako nam je Zakon bio nadzirateljem sve do Krista da se po vjeri opravdamo.

²⁵ A otkako je nadošla vjera, nismo više pod nadzireteljom.

²⁶ Uistinu, svi ste sinovi Božji, po vjeri u Kristu Isusu.

²⁷ Doista, koji ste god u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste.

²⁸ Nema više: Židov - Grk! Nema više: rob - slobodnjak! Nema više: muško - žensko! Svi ste vi Jedan u Kristu Isusu!

²⁹ Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.

4

¹ Hoću reći: sve dok je baštinik maloljetan, ništa se ne razlikuje od roba premda je gospodar svega:

² pod skrbnicima je i upraviteljima sve do dana koji je odredio otac.

³ Tako i mi: dok bijasmo maloljetni, robovasmo počelima svijeta.

⁴ A kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od žene bi rođen, Zakonu podložan

⁵ da podložnike Zakona otkupi te primimo posinstvo.

⁶ A budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša Duha Sina svoga koji kliče: "Abba! Oče!"

⁷ Tako više nisi rob nego sin; ako pak sin, onda i baštinik po Bogu.

⁸ Onda dok još niste poznavali Boga, služili ste bogovima koji po naravi to nisu.

⁹ Ali sada kad ste spoznali Boga - zapravo, kad je Bog spoznao vas - kako se sad opet vraćate

k nemoćnim i bijednim počelima i opet im, ponovno, hoćete robovati?

¹⁰ Dane pomno opslužujete, i mjesece, i vremena, i godine!

¹¹ Sve se bojim za vas! Da se možda nisam uzalud trudio oko vas!

¹² Postanite, braćo, molim vas, kao ja jer i ja postadoh kao vi. Ničim me niste povrijedili.

¹³ Znete: prvi sam vam put za bolesti navješćivao evanđelje.

¹⁴ Svoju kušnju, moje tijelo, niste ni prezreli ni odbacili, nego ste me primili kao anđela Božjega, kao Krista Isusa.

¹⁵ Gdje je sada ono vaše blaženstvo? Svjedočim vam doista: kad bi bilo moguće, oči biste svoje bili iskopali i dali mi ih.

¹⁶ Tako? Postadoh li vam neprijateljem propovijedajući vam istinu?

¹⁷ Oni revnuju za vas, ne časno, nego - odvojiti vas hoće da onda vi za njih revnujete.

¹⁸ Dobro je da se za vas revnuje u dobru uvijek, a ne samo kad sam nazočan kod vas,

¹⁹ dječice moja, koju ponovno u trudovima rađam dok se Krist ne oblikuje u vama.

²⁰ Htio bih sada biti kod vas, pa i jezik promijeniti, jer ne znam što bih s vama.

²¹ Recite mi vi, koji želite biti pod Zakonom, zar ne čujete Zakona?

²² Ta pisano je da je Abraham imao dva sina, jednoga od ropkinje i jednoga od slobodne.

²³ Ali onaj od ropkinje rođen je po tijelu, a onaj od slobodne snagom obećanja.

²⁴ To je slika. Doista, te žene dva su Saveza:

jedan s brda Sinaja, koji rađa za ropstvo - to je Hagara.

²⁵ Jer Hagara znači brdo Sinaj u Arabiji i odgovara sadašnjem Jeruzalemu jer robuje zajedno sa svojom djecom.

²⁶ Onaj pak Jeruzalem gore slobodan je; on je majka naša.

²⁷ Pisano je doista: Kliči, nerotkinjo, koja ne rađaš, podvikuj od radosti, ti što ne znaš za trudove! Jer osamljena više djece ima negoli udana.

²⁸ Vi ste, braćo, kao Izak, djeca obećanja.

²⁹ I kao što je onda onaj po tijelu rođeni progonio onoga po duhu rođenoga, tako je i sada.

³⁰ Nego, što veli Pismo? Otjeraj sluškinju i sina njezina jer sin sluškinje ne smije biti baštinik sa sinom slobodne.

³¹ Zato, braćo, nismo djeca ropkinje nego slobodne.

5

¹ Za slobodu nas Krist oslobodi! Držite se dakle i ne dajte se ponovno u jaram ropstva!

² Evo ja, Pavao, velim vam: ako se obrežete, Krist vam ništa neće koristiti.

³ I ponovno jamčim svakom čovjeku koji se obreže: dužan je opsluživati sav Zakon.

⁴ Prekinuli ste s Kristom vi koji se u Zakonu mislite opravdati; iz milosti ste ispali.

⁵ Jer mi po Duhu iz vjere očekujemo pravednost, nadu svoju.

⁶ Uistinu, u Kristu Isusu ništa ne vrijedi ni obrezanje ni neobrezanje, nego - vjera ljubavlju djelotvorna.

⁷ Dobro ste trčali; tko li vas je samo spriječio da se više ne pokoravate istini?

⁸ Ta pobuda nije od Onoga koji vas zove!

⁹ Malo kvasca cijelo tijesto ukvasa.

¹⁰ Ja se uzdam u vas u Gospodinu: vi nećete drukčije misliti. A tko vas zbunjuje, snosit će osudu, tko god bio.

¹¹ A ja, braćo, ako sveudilj propovijedam obrezanje, zašto me sveudilj progone? Onda je obescrijepljena sablazan križa!

¹² Uškopili se oni koji vas podbunjuju!

¹³ Doista vi ste, braćo, na slobodu pozvani! Samo neka ta sloboda ne bude izlikom tijelu, nego - ljubavlju služite jedni drugima.

¹⁴ Ta sav je Zakon ispunjen u jednoj jedinjoj riječi, u ovoj: Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga!

¹⁵ Ako li pak jedni druge grizete i glodete, pazite da jedni druge ne proždrete.

¹⁶ Hoću reći: po Duhu živite pa nećete ugađati požudi tijela!

¹⁷ Jer tijelo žudi protiv Duha, a Duh protiv tijela. Doista, to se jedno drugomu protivi da ne činite što hoćete.

¹⁸ Ali ako vas Duh vodi, niste pod Zakonom.

¹⁹ A očita su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća, razvratnost,

²⁰ idolopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstva, svađa, ljubomor, srdžbe, spletkarenja, razdori, strančarenja,

²¹ zavisti, pijančevanja, pijanke i tome slično. Unaprijed vam kažem, kao što vam već rekoh: koji takvo što čine, kraljevstva Božjega neće baštiniti.

²² Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost,

²³ blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona.

²⁴ Koji su Kristovi, razapeše tijelo sa strastima i požudama.

²⁵ Ako živimo po Duhu, po Duhu se i ravnajmo!

²⁶ Ne hlepimo za taštom slavom! Ne izazivajmo jedni druge, ne zaviđajmo jedni drugima!

6

¹ Braćo, ako se tko i zatekne u kakvu prijestupu, vi, duhovni, takva ispravljajte u duhu blagosti. A pazi na samoga sebe da i ti ne podlegneš napasti.

² Nosite jedni bremena drugih i tako ćete ispuniti zakon Kristov!

³ Jer misli li tko da jest štogod, a nije ništa, sam sebe vara.

⁴ Svatko neka ispita sam svoje djelo pa će onda u samom sebi imati čime se dičiti, a ne u usporedbi s drugim.

⁵ Ta svatko će nositi svoj teret.

⁶ Koji se uči Riječi, neka sva dobra dijeli sa svojim učiteljem.

⁷ Ne varajte se: Bog se ne da izrugivati! Što tko sije, to će i žeti!

⁸ Doista, tko sije u tijelo svoje, iz tijela će žeti raspadljivost, a tko sije u duh, iz duha će žeti život vječni.

⁹ Neka nam ne dozlogrdi činiti dobro: ako ne sustanemo, u svoje ćemo vrijeme žeti!

¹⁰ Dakle, dok imamo vremena, činimo dobro svima, ponajpače domaćima u vjeri.

¹¹ Gledajte kolikim vam slovima pišem svojom rukom.

¹² Svi koji se hoće praviti važni tijelom, sile vas na obrezanje, samo da zbog križa Kristova ne bi trpjeli progonstvo.

¹³ Ta ni sami obrezani ne opslužuju Zakona, ali hoće da se vi obrežete da bi se mogli ponositi vašim tijelom.

¹⁴ A ja, Bože sačuvaj da bih se ičim ponosio osim križem Gospodina našega Isusa Krista po kojem je meni svijet raspet i ja svijetu.

¹⁵ Uistinu, niti je što obrezanje niti neo-
breziranje, nego - novo stvorenje.

¹⁶ A na sve koji se ovoga pravila budu držali, i na sveg Izraela Božjega - mir i milosrđe!

¹⁷ Ubuduće neka mi nitko ne dodijava jer ja na svom tijelu nosim biljege Isusove!

¹⁸ Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim, braćo! Amen

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source
files dated 31 Aug 2023

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7